

РЕШЕНИЕ

№ 3289

гр. София, 18.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1792** по описа за **2023** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „БОРЕКС ТРАНС“ АД, ЕИК[ЕИК], предявена чрез адв. М. С., срещу Решение от 31.10.2022 година, постановено по НАХД № 7475/2022 година по описа на Софийски районен съд (СРС), с което е потвърдено Наказателно постановление № 637246-F651123 от 30.05.2022 година на Директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ на ТД на НАП С., с което на търговското дружество на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч е наложена имуществена санкция в размер на 471,51 лева.

Касаторът твърди, че решението на районния съд е незаконосъобразно. К. основания за обжалване се сочат такива по чл. 348, ал. 1, т.1 и т.2 от НПК. Прави се оплакване, че неправилно е прието, че актът за установяване на административно нарушение е издаден в срока по чл. 34 ЗАНН. Излага доводи, с които заявява, че административно наказващият орган е следвало да изиска справка от Агенция по вписванията веднага след изтичане на срока за обявяване на годишните финансови отчети и в рамките на следващите три месеца, в случай, че установи извършено нарушение да бъде съставен АУАН. Твърди се неправилно приложение на чл. 28 ЗАНН. Моли съда да отмени

решението на първоинстанционния съд и да реши делото по същество, като потвърди наказателното постановление.

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно призован се представлява от адв. Н. Д., който поддържа касационна жалба по изложените в нея съображения.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, се представлява от юрк. Г., който оспорва касационната жалба. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

СПП изразява становище, че жалбата е процесуално допустима и неоснователна.

Административен съд – София град, I касационен състав, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, съгласно разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на изискванията на чл. 212 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на касационно оспорване е решение от 31.10.2022 г. на районния съд, с което е потвърдено Наказателно постановление № 637246-F651123 от 30.05.2022 г. на директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ на ТД на НАП С., с което на търговското дружество на основание чл. 74, ал. 1 от ЗСч за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч е наложена имуществена санкция в размер на 471,51 лева.

С цитираното наказателно постановление, издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № F 651123 /03.05.2022 година, търговското дружество е санкционирано за това, че не е изпълнило задължението си да заяви за публикуване в Търговския регистър годишния финансов отчет на предприятието за 2020 година, чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Търговския регистър на Агенцията по вписванията в законоустановения срок – до 30.09.2021 година. Установено е, че търговецът е подал заявление на 10.05.2022 г. и същото е в процес на обработка. Констатирано е още, че за периода, дружеството е подало ГДД по ЗКПО за 2020 г. от 22.06.2021 г. С оглед на това е прието, че като не е подало заявление и непредставяне за обявление на годишен финансов отчет за 2020 година в Търговския регистър на Агенция по вписванията в законоустановения срок – до 30.09.2020 г. дружеството е осъществило административно – наказателния състав, визиран в чл. 74, ал. 1 от ЗСч, във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

Районният съд е установил описаната фактическа обстановка въз основа на събраните по делото гласни доказателства и от приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени такива. Съдът е посочил, че НП е издадено от компетентен орган и в хода на административно – наказателното производство не са допуснати нарушения на административно – производствените правила, водещи до неговата отмяна. След преценка на доказателствения материал, СРС приема, че касаторът е осъществил състава на нарушение по чл. 38, ал.1, т.1 ЗСч. с подаването на заявление за вписване на годишния си финансов отчет за 2020 година в Търговския регистър на 10.05.2022 г., извън законоустановения срок до 30 септември на 2021 година. Мотивирано е, че наложената санкция е в предвиденият от закона размер, както и че не са налице основания за приложение на чл.28 ЗАНН.

Настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка, решаващият съдебен състав съобрази, че същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

За да постанови решението си СРС е събрал и приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, представени с наказателното постановление и ангажирани в хода на съдебното производство, което е спомогнало делото да бъде изцяло изяснено от фактическа страна. Обстоятелствата, изложени в акта и наказателното постановление, са проверени от районния съд с допустимите по закон доказателствени средства.

При извършената проверка за съответствие на решението с материалния закон, съобразно възведените касационни основания, настоящият състав намира, че при обективно възприетата фактическа обстановка по делото, СРС е изградил правилни изводи за законосъобразност на наказателното постановление.

По делото няма спор, че ответника по касационната жалба в качеството си на търговец по смисъла на Търговския закон има задължение да публикува годишния финансов отчет, чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в Търговския регистър. Срокът за това е регламентиран в чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч, а именно – до 30 септември на следващата година. Няма спор, а и се установява от доказателствата по делото, че годишния финансов отчет за 2020 г. на дружеството не е бил заявен за вписване и представяне за обявяване в Търговския регистър в законово установения срок. С бездействието си санкционираният нарушител е осъществил приложения от наказващия орган административно – наказателен състав по чл. 74, ал. 1 от ЗСч, предвиждащ административно – наказателна отговорност за лицата, които са задължени и не публикуват финансовите си отчети в сроковете по чл. 38 от ЗСч.

По отношение на оплакването в касационната жалба, че е допуснато нарушение на чл.34 ЗАНН, следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН постановява, че административнонаказателно производство не се образува, ако не е съставен акт за установяване на административно нарушение в продължение на три месеца от откриване на нарушителя. Понятието „откриване на нарушителя“ не е легално дефинирано от ЗАНН, но доктрината и съдебната практика възприемат, че откриване има, когато компетентният орган разполага с данните, въз основа на които да установи нарушението и да идентифицира извършителя му. Това е моментът, в който необходимите за това материали и/или информация, са налични в съответната администрация, защото от тогава фактически и юридически съществува възможност овластеният за това орган да определи субекта на нарушение, времето и мястото на извършването му, ведно със съществените му признаци от обективна и субективна страна по определен състав. Затова и тримесечният срок по чл. 34, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН ще започне да тече от момента, в който съществуват условия за такава преценка от органите по приходите в ТД на НАП – С. на база получени достатъчни данни за нарушението и неговото авторство. Както правилно е приел СРС, такива данни последно са постъпили на 24.02.2021 г., когато в НАП е получена информация от АВ за юридическите лица, които не са подали годишен финансов отчет за 2020 година в Търговския регистър.

Неоснователно е и оплакването в касационната жалба за приложението на чл. 28 ЗАНН в конкретния случай. Мотивите на СРС в тази насока са правилни и законосъобразни, поради което и не следва да бъдат преповтаряни.

С оглед изложеното, касационната жалба се явява неоснователна, а решението на СРС, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство по делото на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът го определя в размер на 80 лева.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63 в от ЗАНН Административен съд – София град I касационен касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 31.10.2022 година, постановено по НАХД № 7475/2022 година по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА „БОРЕКС ТРАНС“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща дължимо юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.